

MATERJAŁY I NOTATKI ETNOGRAFICZNE.

Słownik nazw i przezwisk ruskich grup plemiennych i lokalnych.

Aboki — nazwa wieśniaków z Butyn, nadawana im przez mieszczan z Uhnowa. Nazwa powstała stąd, że mówią „abó“ zamiast ogólnie w tej miejscowości używanego „a ja!“ (Збip. фiл. Секц. XV 1).

Arcuhan — jest to nazwa zniekształcona, powstała z dawniejszej nazwy charcyz, używanej w gubernji charkowskiej, na oznaczenie grabieżców i rozbójników z Zaporoża. (Mat. wł.)

Arhoty — nazwa rybaków nad dolnym Dnieprem. (Mat. wł.)

Babiji — nazwa mieszkańców wsi Koziwka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.)

Babiwzczany — nazwa mieszkańców Mikuliniec. (Mat. wł.)

Bajbaky — przezwisko używane na Ukrainie, a nadawane ludziom leniwym. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Bakaji — przezwisko nadawane mieszkańcom wsi Bryńce zagórne przez mieszkańców wsi Bryńce cerkiewne (pow. Bóbrka). (Mat. wł.)

Baraby — przezwisko, używane na Huculszczyźnie na określenie robotników Mazurów, zajętych przy budowie toru kolejowego. (Mat. wł.)

Baranczuky — przezwisko nadawano na Ukrainie ludziom głupim. (Ястр., Мал. прозв., 16).

Barany — nazwa Hucułów bukowińskich, nadawana im przez Hucułów galicyjskich, a to z tego powodu, że tam księża i niektórzy chłopci noszą brody. Baranami przezywają także Mołdawjan z gub. chersońskiej. (Szuch., Huc. I, 89).

Baszuky — przezwisko mieszkańców Ołeksieniec, pow. Wiszniowiec, nadawane im przez okolicznych wieśniaków. (Mat. wł.).

Batiuky — nazwa większej grupy ludności, zamieszkującej obszar — na północ od terytorjum Łemków. Nazwa powstała od używania tam prawie wyłącznie słowa: „bat’ko“. (Збір. філ. Секц. XV, 1).

Bąki — jest to przezwisko mieszkańców wsi Gaje koło Tarnopola. (Mat. wł.).

Beżanie — nazwa ludności, mieszkającej w zachodniej części powiatu sokalskiego po prawym brzegu Bugu aż do doliny Sołokiji wyłącznie. (Sokalski, Pow. sokal. 50).

Bemky — nazwa mieszkańców niektórych wsi położonych na północ od obszaru zamieszkałego przez Łemków. Nazwa powstała stąd, że mówią oni „bem“ zamiast ogólnie w dawnej Galicji używanego „budem, budemo“. (Збір. філ. Секц. XV, 1).

Berwinkowcy — nazwa mieszkańców wsi Berwinkowej na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Beztołkowi — przezwisko mieszkańców przedmieścia Jelisawetgrada. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Bidnaky — nazwa używana na Huculszczyźnie na oznaczenie biednych gospodarzy. (Матер. до укр. рус. етнол. XV).

Bidnia — to samo, co poprzednio.

Bieloryżce — są to sekciarze prawosławni, chodzący w białym ubraniu. (Bystroń, Nazwy i przew. 116).

Bilaky — przezwisko mieszkańców wsi Pyłypcze, pow. Borszczów. (Mat. wł.).

Biłoberezczeni — nazwa mieszkańców wsi Biłobereżce na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Blachy — przezwisko mieszkańców środkowego obszaru Rusi podkarpackiej. Powstało stąd, że palą oni z takich „pip“ (fajek), które do połowy są owite blachą. (Етногр. Збір. II, 1).

Błochy — jest to przezwisko, używane na Ukrainie na oznaczenie ludzi prędkich. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Bobyl — nazwa używana dawniej na Ukrainie na oznaczenie wieśniaków, nie posiadających roli. (Mat. wł.).

Bodnarczany — przezwisko mieszkańców wsi Kozówka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Bohatyri — nazwa mieszkańców pewnej dzielnicy w mieście Aleksandriji. Pochodzi od nazwiska rodzowego. (Ястр., Малор. прозв., 15).

Bojary — nazwa ludności, mieszkającej w okolicy Międzyrzecza podlaskiego. (Bystroń, Nazwy i przew. 96).

Bojki — nazwa mieszkańców zajmujących część obszaru karpackiego, powstała od używanej przez nich partykuły „boje”. (Запис. Наук. Т-а ім. Шевч. XLII, 8). Bojkami przezywają także mieszkańców wsi Kozyna, pow. Skalał. (Mat. wł.).

Bolesznyky — przerwisko mieszkańców miasteczka Wybranówka, nadawane im przez mieszkańców wsi Bryńce cerkiewne; powstało stąd, że jedzą oni bułki. (Mat. wł.).

Borsuky — przerwisko mieszkańców wsi Borusów, pow. Bóbrka, nadawane im przez mieszkańców wsi Brysice cerkiewne. (Mat. wł.).

Bosiacy — nazwa bezdomnych włóczęgów rosyjskich, a także ruskich nad Dnieprem. (Mat. wł.).

Brechuny — przerwisko używane na Ukrainie, na określenie ludzi stale kłamiących. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Brodiahy — przerwisko używane na Ukrainie na określenie ludzi, nie mających stałego zajęcia. (Mat. wł.).

Bruskieny — nazwa mieszkańców Brustur na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Bucy kamienieckie — przerwisko używane w gubernji chersońskiej na określenie wychodźców z gub. Kamieniec podol. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Bukowińcy — mieszkańcy Bukowiny. (Mat. wł.).

Bułasy — nazwa niektórych mieszkańców na obszarze Dołów. (Збір. Філ. Секц. XV, 1).

Burlaki — nazwa używana na Ukrainie na określenie ludzi bezdomnych, zajmujących się chwilowo do wszelkiej roboty. (Mat. wł.).

Buzanie — nazwa mieszkańców wsi: Baranich Peretok, Byszowa, Ilkowic, Skomoroch, Poturzycy, Konotop, Cielęża i Tartakowa w pow. sokalskim. (Sokalski, Pow. sokalski, 50).

Byczkołupnyky — nazwa mieszkańców wsi Żiebów na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Byłaky — mieszkańcy w okolicach Przemyśla i Jarosławia. (Зап. Наук. Т-а ім. Шевч. XXXV, 1).

Cehlarnyky — przerwisko mieszkańców wsi Dowżanka pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Chachot — przezwisko nadawane Ukraińcom przez Rosjan (Mat. wł.).

Chamy — przezwisko mieszkańców wsi Ihrowycia pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Charczyzy — nazwa na określenie w gub. charkowskiej grabieżców i rozbójników. (Сумцовъ, Культурныя пережив. 38).

Cheruwymy — przezwisko mieszkańców wsi Toki pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Chłystuny — nazwa sekty religijnej w okolicach Staroszczerbynówki na Czarnomorskich stepach. (Етногр. Збір. II, 4 i 5).

Chochłatczyzna — przezwisko pewnej wsi w gub. chersońskiej. (Ястребовъ, Малор. прозв. 17).

Chodaki — Przezwisko grupy lokalnej polskiej, występuje jednak w analogicznej formie na pograniczu rus. na oznaczenie ludności, chodzącej w postołach. (Bystron, Nazwy i przezwiska 119).

Chomutecki honczari — nazwa mieszkańców miasteczka Chomutci na Ukrainie — powstała stąd, że kwitnie tam przemysł garncarski. (Київська Старына XIII, 1885).

Choptiaky — jest to przezwisko mieszkańców wsi Dowżanka pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Chreplaky — przezwisko mieszkańców wsi Zelenycia, pow. Nadwórna. (Mat. wł.).

Chutorjanie — mieszkańcy chutorów na Ukrainie; jest to również nazwa mieszkańców wsi Wysypiwci, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Cotaky — nazwa Słowiaków, powstała od używanej przez nich partykuły co. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV do XXXVI, 12).

Curkały — przezwisko mieszkańców wsi Hołe i Seńkowie, którzy mówią c zamiast cz, s zamiast sz, z zamiast ż, sc — zamiast szcz. (Збір. філ. Секц. XV 1 ns.).

Cybuliennyky — przezwisko mieszkańców Kut na Huculszczyźnie, które pochodzi stąd, że handlują cebulą. (Szuch. Huc. I, 89).

Cyganie — przezwisko Mołdawjan w gub. chersońskiej. (Ястр. Малор. прозв. 16).

Czadź — nazwa używana w dawnych czasach na terytorjum Rusi Czerwonej na określenie niższych warstw społecznych. (Ciszewski, Prace etnol. I, 71).

Czapaji — nazwa niektórych mieszkańców na obszarze Dołów. (Збір. філ. Церк. XV, 1 ns.).

Czarny — przerwisko używane we wschodniej Galicji na określenie Rusina wogóle. (Bystroń, Nazwy i przew. 129).

Czarne Kłobuki — dawna nazwa, używana na Rusi na oznaczenie koczowniczych plemion turskich. (Bystroń, Nazwy i przerwiska, 116).

Czasowennyje — nazwa pewnej sekty religijnej na Ukrainie. (Ястр. Малор. прозв., 16).

Czeladź — nazwa używana w dawnych czasach na terytorjum Rusi Czerwonej na określenie niższych warstw społecznych. (Ciszewski, Prace etnol. I, 71).

Czerepińki — przerwisko nadawane mieszkańcom wsi Czerepiń, pow. Lwów. (Mat. wł.).

Czereplaky — przerwisko mieszkańców wsi Iwanków, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Czerńce — nazwa zakonników prawosławnych. (Bystroń, Nazwy i przew., 116).

Czerniwczany — przerwisko mieszkańców wsi Żelenycia, pow. Nadwórna. (Mat. wł.).

Czubaryki — *Czuby* — jest to przerwisko nadawane Rusinom; powstało wskutek noszenia przez nich długich włosów. (Bystroń, Nazwy i przew., 126).

Czuchonice — jest to nazwa mieszkańców powiatu jasielskiego, powstała od kusego stroju, który oni noszą. (Bystroń, Nazwy i przew., 117).

Czumaky — dawna nazwa kupców na Ukrainie, którzy wozili na Krym pszenicę, a stamtąd przywozili rybę i sól. (Mat. własne).

Czyżynczuky — jest to przerwisko nadawane mieszkańcom wsi Czyżycze przez mieszkańców wsi Bryńce Cerkiewne, pow. Bóbrka. (Mat. wł.).

Dechtiari — przerwisko wzgardliwe na mieszkańców Mostów Wielkich. Wyrabiają oni maź do smarowania wozów. (Mat. wł.).

Dochtiari — nazwa występująca na Ukrainie — na określenie wieśniaków-Ukraińców. (Mat. wł.).

Dolan — jest to nazwa mieszkańca dolin wogóle. (Bystroń Nazwy i przew., 96).

Dolanin = Dolan.

Dolińcy — nazwa mieszkańców Krasnego Łęku koło Żabiego, nadawana im przez Huculów. (Bystroń, Nazwy i przezwiska, 96).

Doliszniaki — nazwa mieszkańców południowego obszaru Rusi podkarpackiej. (Етногр. Збїрн. II, 1).

Doły — *Dołyniane* — nazwa nadawana mieszkańcom okolic Przemyśla i Jarosławia przez górali ruskich. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV, 1).

Dołynci — nazwa mieszkańców wsi Stehniwci, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Dołyniak — nazwa na określenie mieszkańca dolin. (Mat. własne).

Dowhopilci — nazwa mieszkańców Dowhopola na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Drijbaky — przezwisko mieszkańców wsi Huszczanka, pow. Podwołoczyska. (Mat. wł.).

Dukaczi — przezwisko mieszkańców przedmieścia Saliwka w mieście Głodossie. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Duky — przezwisko mieszkańców pewnego przedmieścia w gub. chersońskiej. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Dworaky — przezwisko mieszkańców wsi Dowżanka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Dyczky — jest to nazwa mieszkańców środkowego obszaru Rusi Podkarpackiej; nazwa powstała stąd, że bardzo często podczas głodu odżywiają się tylko samymi gruszkami. (Етногр. Збїрн. II, 1).

Dżusy — jest to przezwisko pogardliwe mieszkańców Kosmacza na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Fedoriwczany — przezwisko mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Fereskulcy — nazwa mieszkańców wsi Fereskuł na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Fujara — jest to przezwisko obraźliwe, nadawane mieszkańcom Mościsk; wyrabiano tam bowiem swego czasu fujary. (Mat. własne).

Fytypowane — nazwa części ludności dawnej Bukowiny. (Нестеровскій, Бесараб. Русины, 7).

Gbury — jest to przezwisko Słowiaków, nadawane im przez Rusnaków. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 14).

Gedzi — jest to przezwisko używane na Ukrainie na określenie ludzi złych. (Ястр., Малор. прозв., 12).

Gerewjata — nazwa mieszkańców pewnej dzielnicy w Mszzańcu w pow. starosamborskim. (Записки Наук. Т-ва ім. Шевченка, LXXIX, 152).

Goj — nazwa wzgardliwa używana przez Żydów na oznaczenie chrześcijan-chłopów. (Mat. wł.).

Greki — jest to nazwa nadawana w gubernji chersońskiej Mołdawjanom. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Hadiuga — popularne przezwisko włościan ruskich — częste w okolicach Lwowa i na Podolu. (Bystroń, Nazwy i przew., 138).

Hadiuki — przezwisko używane na Ukrainie na określenie ludzi złych. (Ястр., Малор. прозв., 12).

Hajdamary — przezwisko Słowiaków, nadawane im przez Rusnaków. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч., XLV, 232).

Hajowyky — przezwisko nadawane mieszkańcom Gajów Roztockich i Zarudy, pow. Zborów, przez mieszczan założycieli. (Mat. wł.).

Halkaji — przezwisko wsi Spasów i Perwjatycze w pow. sokalskim; miejscowi ludzie bowiem mówią *a* zam. *e*, *y*. (Mat. wł.).

Hałky — przezwisko mieszkańców przedmieścia Bałka w Jelisawetgradzie. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Hałuchy — *Hałuszky* — przezwisko nadawane mieszkańcom gubernji połtawskiej przez mieszkańców gub. czernichowskiej — za ich ulubioną potrawę (hałuszki). (Mat. wł.).

Hałyczanie — nazwa mieszkańców d. Galicji, nadawana im przez ludność z nad Dniepru. (Mat. wł.).

Hapany — *Hapuny* — nazwa niektórych mieszkańców na obszarze Dołów. (Збір. філ. Секц. XV, 1 ns.),

Harkany — nazwa mieszkańców w okolicy Kusenyecz. (Збір. філ. Секц. XV, 1 ns.).

Hawryło — nazwa używana na Rusi, na oznaczenie człowieka nieokrzesanego, głupiego. (Bystroń, Nazwy i przew., 112).

Hesztaki — nazwa Poleszuków, wołających na konie heta, heszta, nadawana im przez Ukraińców. (Bystroń, Nazwy i przewiska, 108).

Hirniaky — nazwa Łemków, nadawana im przez Zamieszkańców (Зап. наук. Т-а ім. Шевч. III, 155).

Hłuchodołynci — przezwisko mieszkańców wsi Zarubyni, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Hłuchokinci — przezwisko mieszkańców wsi Dowżanka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Hłytaji — jest to przezwisko nadawane na Ukrainie wieśniakom hardym i nieokrzesanym, wzbogacającym się w sposób prawny i nieprawny na koszt swoich współplemieńców. (Сумцовъ, Культурныя пережив. 38).

Hnydy — jest to przezwisko nadawane na Ukrainie ludziom o białych brwiach. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Hołowcy — nazwa mieszkańców, powstała od nazwy wsi. (Szuch., Нис. I, 89).

Hołodiany — przezwisko mieszkańców wsi Krasnosilci, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Hołopuziwni — przezwisko pewnej wsi w gub. chersońskiej. (Ястр. Малор. прозв. 17).

Hołuby — przezwisko, nadawane na Ukrainie ludziom dzikim i płochliwym. (Матеріяли до укр.-русь. етнол. XVIII, 209).

Honczari — nazwa mieszkańców wsi Wertelka, pow. Tarnopol, ponieważ zajmują się garncarstwem. (Mat. wł.).

Horbaji — przezwisko mieszkańców wsi Dowżanka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Horbałiwczany — przezwisko mieszkańców wsi Iwanków, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Horczi — nazwa ogólna, używana na określenie mieszkańców gór, osobliwie we wschodniej części Karpat. (Нестеровскій, Бесараб. Русины, 7).

Horjany — nazwa ogólna, używana na określenie mieszkańców gór. (Нестеровскій, Бесараб. Русины, 7).

Hornci — nazwa mieszkańców wsi Nowosiłci, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Horwat — przezwisko madziarskie, nadawane Rusinom spiskim. (Запис. наук. Т-а ім. Шевч. XLII, 8 ns.).

Horyniaky — przezwisko mieszkańców wsi Stehniwci, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Hremyhrim — przezwisko nadawane Hryniwcom na Hu-

culsczyźnie z tego powodu, że tam dają się słyszeć pierwsze grzmoty. (Szuch., Huc. I, 89).

Hrycie — stara polska nazwa na oznaczenie Rusinów. (Bystroń, Nazwy i przezw., 108).

Hryniwcy — nazwa mieszkańców, nadawana im od nazwy wsi. (Szuch., Huc. I, 89).

Huculi — ludność, zamieszkująca wschodnią część Karpat. (Нестеровский, Бесараб. Русины, 7).

Huniari — przezwisko nadawane mieszkańcom z powiatu żółkiewskiego i z Rawy Ruskiej od ubioru, który noszą. (Mat. wł.).

Indiuky — przezwisko, używane na Ukrainie, na oznaczenie ludzi pyszałkowatych i chwalaących się byle czem. (Ястр., Малор. прозв., 12).

Jadamowlane — przezwisko mieszkańców wsi Krasnosilci, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Jahogiennyky — przezwisko mieszkańców wsi Martynowa nad Dniestrem. (Janów, Gwara Moszkowiec 8).

Jaseniwcy — nazwa mieszkańców Jasieniowa na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Jasinczyky — nazwa mieszkańców wsi Zosyniec koło Turki-Stryj. (Mat. wł.).

Jordany — nazwa mieszkańców wsi Szelpaki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Jukawci — przezwisko mieszkańców w okolicy Przemyśla i Jarosławia, którzy mówią „ju“, zamiast uże, wże, (Збірн. філ. Секц. XV, 1 ns.).

Kacaby — przezwisko nadawane mieszkańcom Halicza. (Mat. wł.).

Kacapy — przezwisko nadawane na Ukrainie Rosjanom. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Kaftaniaki — nazwa nadawana mieszkańcom podgórze karpackiego od Liska do Sanoka. (Bystroń, Nazwy i przezw., 119).

Kałaji — przezwisko nadawane mieszkańcom Krzyworówni na Huculszczyźnie; przezwisko pochodzi stąd, że są oni biedni. (Kałannyk = biedny). (Szuch., Huc. I, 89).

Kałakut — przezwisko nadawane Rusinom unitom, a także długowłosym i brodatym popom. (Bystroń, Nazwy i przezw. 126).

Kałytky — przezwisko mieszkańców wsi Siwki Naddniestrańskiej. (Janów, Gwara Moszkowiec, 8).

Kapcan — nazwa oznaczająca człowieka do niczego, biedaka, niedołęgę, podupadłego majątkowo. (Bystroń, Nazwy i przew. 124).

Karmaszyky — nazwa rybaków w Dobrudży; nazwa pochodzi od pewnego rodzaju ryb. (Матер. до укр. етнол. I, 36).

Kartochy — nazwa wieśniaków z Butyn, nadawana im przez mieszczan z Uhnowa, wskutek tego, że używają słowa kartoch (= kartofla). (Збір. філ. Секц. XV, 1 ns.).

Kásai tótok — nazwa szaroskich i koszyckich Słowiaków, nadawana im przez Madziarów. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 12).

Katolyky — przezwisko nadawane Słowiakom przez Rusinów, (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 14).

Kawuny — przezwisko mieszczan tarnopolskich. (Mat. wł.).

Kauky siwecki — przezwisko mieszkańców wsi Siwki Nadniestrzańskiej, powstałe stąd, że mówią kae, kau, zamiast: każe, każu. (Janów, Gwara Moszkowiec, 8).

Kernyczany — nazwa nadawana mieszkańcom wsi Zarusyni, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Ketlaky — jest to przezwisko ludności w okolicy Zborowa. Nazwa pochodzi od ketli (białej płótnianki), noszonej przez ludność. (Mat. wł.).

Kinczany — przezwisko mieszkańców wsi Dobromirka, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Kizia hołowka — przezwisko Sokoliwców na Huculszczyźnie, powstałe stąd, że chowają kozy. (Szuch., Huc. I, 89).

Klabusznyky — przezwisko mieszkańców Jasieniowa na Huculszczyźnie, powstałe od zakrzywionych (zakłebuszeni) lasek, które noszą. (Szuch., Huc. I, 89).

Kłynci — przezwisko mieszkańców wsi Koniuchy, pow. Brzeżany; pochodzi stąd, że noszą oni spodnie szyte w klin. (Mat. wł.).

Kołtuny — przezwisko mieszczan lwowskich, a także mieszkańców wsi Kowtuny koło Zborowa, pochodzi od długich włosów, noszonych przez tych mieszkańców. (Mat. wł.).

Kopacze — dawna nazwa mieszkańców Mikołajowa nad Dniestrem. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XLIII, 11 Miscel.).

Korobky — przezwisko nadawane na Ukrainie ludziom głupim. (Ястр., Малор. прозв., 12).

Kotołupy — nazwa przyjęta na Chersońszczyźnie dla wsiadalców z gub. połtawskiej, którzy kupowali i obdzierali koty. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Kocuriji — przezwisko mieszkańców przysiółka we wsi Borki Wielkie koło Tarnopola. (Mat. wł.).

Kosmaczieny — nazwa mieszkańców wsi Kosmacza na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Kostryczieny — nazwa mieszkańców z pod góry Krynty na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 87).

Kowalszczane — przezwisko mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Krisaji — nazwa mieszkańców Uhnowa, Tehłowa i najbliższej okolicy. (Збір. філ. Секц. XV, 1 ns.).

Krutyhólowci — nazwa mieszkańców wsi Mohylncia, pow. Trembowla. (Mat. wł.).

Kryntieny — nazwa mieszkańców z pod góry Krynty na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 87).

Krywczieny — nazwa mieszkańców z pod góry Krywyci na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Kryworiwci — nazwa mieszkańców Krzyworówni na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Krywulane — nazwa mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Krywulaky — nazwa mieszkańców wsi Wysypiwci, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Kułaky — nazwa używana na Ukrainie na oznaczenie ludzi pyszałkowatych i zarozumiałych, którzy wzbogacili się kosztem swych współrodaków. (Сумцовъ, Культурныя пережив. 38).

Kurtaki — nazwa Rusinów w powiecie jasielskim; pochodzi od kusego stroju. (Bystroń, Nazwy i przewz., 117).

Kutczieny — nazwa mieszkańców Kut na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Kutiane — nazwa mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Kyczerkowynyky — nazwa mieszkańców wsi Zosyniec koło Turki-Stryj. (Mat. wł.).

Kyszkoidy — przezwisko mieszczan tarnopolskich. (Mat. wł.).

Lach — nazwa nadawana mieszkańcom Pokucia i Galicji przez ruskich mieszkańców Bukowiny. Lachami przezywają Ru-

snacy Słowiaków. Lachami, przezywają też ludność polską w pow. sokalskim. (Нестеровский, Бесараб. Русины, 7., Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 14, i Mat. wł.).

Ladski ludy — nazwa Pokucian i mieszkańców Galicji, nadawana im przez Bukowińców. (Нестеровский, Бесараб. Русины, 7).

Lisnyky — nazwa wsi Rekszyn, pow. Brzeżany. (Mat. wł.).

Łapacani — przezwisko nadane Białorusinom przez Małorusinów. Nazwa pochodzi od obuwia (łapci). (Bystrzeń, Nazwy i przew., 123).

Łapaji — nazwa mieszkańców Mikuliniec. (Mat. wł.).

Łemczaky — albo *Łemaky* — nazwa ludności ruskiej, zamieszkującej południowe stoki gór karpaccich w Czechosłowacji. (Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XL, 1 ns.).

Łemky — nazwa ludności ruskiej, mieszkającej w pow. Lisko, Sanok, Krosno, Gorlice, Grzybów, Jasień i Nowy Sącz. Nazwa pochodzi od używanej przez nich partykuły łem. (Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XL, 1 ns.).

Łendjeł — madziarskie przezwisko Rusinów na Spiszu. (Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XLII, 8 ns.).

Łupajszakabri — przezwisko nadawane Stebniencom na Huculszczyźnie, wskutek tego, że rąbią oni trzaski (szakabri). (Szuch., Huc. I., 89).

Łupiji — przezwisko mieszkańców miasteczka Witków. Ludność trudni się zabijaniem i zdzieraniem skór z koni. (Mat. wł.).

Łynci — przezwisko mieszkańców Tarhowyci w gub. chersońskiej. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Łypowany — nazwa części ludności na obszarze dawnej Bukowiny. (Нестеровский, Бесараб. Русины, 7).

Łyszaky — nazwa ludności mieszkającej w Marmaroszu i w tych wsiach berehskich i ugozczańskich, które sąsiadują z Marmaroszem (Етногр. Збір. II, 2).

Magurieny — nazwa mieszkańców z pod góry Magury na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I., 89).

Makohonczyky — przezwisko mieszkańców wsi Krzywe, pow. Brzeżany. (Mat. wł.).

Malowańcy — nazwa sekty religijnej. (Mat. wł.).

Małoros, Małorusini — nazwa Ukraińców wogóle.

Mandiuky — nazwa mieszkańców wsi Worochta, Prusinów, Budynin, Machnówek i Kuliczków, w pow. sokalskim, a także mieszkańców z sąsiadujących z Sokalszczyzną powiatów. Nazwa pochodzi od mandyny — części ubioru. (Sokalski, Pow. sokalski, 64).

Masowjany — przezwisko mieszkańców wsi Zosyniec koło Turki-Stryj. (Mat. wł.).

Maślaky — przezwisko nadawane mieszkańcom wsi Kołohury przez mieszkańców wsi Bryńce cerkiewne, pow. Bóbrka. Nazwa pochodzi od pewnego rodzaju grzybów. (Mat. wł.).

Matulniaky — nazwa rybaków w Dobrudży; pochodzi od pewnego rodzaju ryb. (Матер. до укр. етнол. I, 36).

Maziari — przezwisko na oznaczenie Rusinów na przedmieściu Chodorowa. (Mat. wł.).

Maznyci — przezwisko używane w gub. chersońskiej na oznaczenie Małorusinów. (Ястр., Малор. прозв. 16).

Mazurzy — przezwisko Zamieszkańców, nadawane im przez Łemków. (Зап. Hayк. Т-ва ім. Шевч. III, 155).

Merzki — przezwisko mieszkańców przedmieścia Jelisawetgrada. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Merci — przezwisko mieszkańców Słobódki Strusowskiej, pow. Trembowla. (Mat. wł.).

Meżywidci — przezwisko mieszkańców Halicza. (Mat. wł.).

Mieszczanie — przezwisko nadawane mieszkańcom przysiółka w Mszańcu w pow. starosamborskim. (Зап. Hayк. Т-ва ім. Шевч. LXXIX, 152).

Milany — nazwa mieszkańców Milna, pow. Zborów. (Mat. wł.).

Miszczuchy — przezwisko nadawane mieszczanom załozieckim przez mieszkańców Gajów Rostockich. (Mat. wł.).

Miziwczany — przezwisko mieszkańców wsi Kłębaniwka, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Modari — dawna nazwa opryszków w Karpatach. (Mat. wł.).

Moskale — nazwa na określenie Wołyniaków w pow. sokalskim i radziechowskim. (Mat. wł.).

Mułaki — nazwa Zaporozców, którzy osiedli na Kaukazie w Wolnej Swanecji nad górnym biegiem Ingura, (Кіевская Старица XI, 404),

Nachatnyky — nazwa mieszkańców wsi Szelpaki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Naddniprojańcy — nazwa mieszkańców Ukrainy. (Mat. wł.).

Naddnistrjańcy — nazwa mieszkańców dawn. Galicji. (Mat. wł.).

Namulaky — nazwa południowego obszaru Rusi podkarpackiej; nazwa pochodzi stąd, że woda podczas wylewów często zamula ich pola. (Етногр. Збір. II, str. 1).

Namuliennyky — przezwisko mieszkańców Roztok na Huculszczyźnie; pochodzi stąd, że płynąc ze spławami, spoczywają w namulistych miejscach rzeki. (Szuch., Huc. I, 89).

Nasuszczyky — nazwa mieszkańców Riczyci. (Збір. філ. Секц. XV, 1 ns.).

Nejmet — nazwa madziarska na oznaczenie Rusina na Spiszu. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XLII, 8 ns.).

Newinczanci — przezwisko pewnej wsi w gub. chersońskiej, pochodzi stąd, że we wsi trafił się wypadek kazirodztwa. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Nimci — przezwisko pewnej wsi w gub. chersońskiej, gdzie dawniej była kolonja niemiecka. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Nowosilczuky — nazwa mieszkańców wsi Szelpaki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Obderyseło — przezwisko nadawane Riżnienom na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Obłupykobyła — przezwisko mieszkańców Riczki na Huculszczyźnie, pochodzi stąd, że mają b. chude konie. (Szuch., Huc. I, 89).

Obłupykotiuha — podobnie.

Ołah — nazwa madziarska na oznaczenie Rusina na Spiszu. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XLII, 8 ns.).

Opolanie — nazwa ludności mieszkającej na północ od Łemków. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV, 1).

Oros, Oroszok — madziarska nazwa Rusina na Spiszu. (Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. XLII, 8 ns.).

Otczenasznyky — przezwisko używane na Ukrainie, na oznaczenie ludzi, udających pobożność. (Ястр. Малор. прозв., 12).

Pazuszany — przezwisko nadawane w gub. chersońskiej kobietom ukraińskim, przybywającym z północy. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Peczeni — przezwisko mieszkańców wsi Bucki, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Perewidnyky — nazwa Hucułów z Tiudowa, Szeszor, Luczy i Dory. (Szuch., Huc. I, 88).

Pidbyjtabiwka — przezwisko mieszkańców wsi Biłoberezci na Huculszczyźnie; pochodzi stąd, że nabijają tabiwky mosiężnymi guzikami. (Szuch., Huc. I, 89).

Pidhorjeny, Pidhorjany — nazwa mieszkańców podgórza karpackiego galicyjskiego. (Mat. wł.).

Pidhornyky — przezwisko mieszkańców wsi Kołodijiwka, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Pidsosnyky — przezwisko mieszkańców wsi Klebanówka, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Pidsytnyky — nazwa przyjęta w Chersońszczyźnie na oznaczenie wysiedleńców z gub. połtawskiej, którzy robili sita. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Płajowi — nazwa używana na oznaczenie tych, którzy mieszkają wzdłuż dróg górskich na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 88).

Podlasiacy — mieszkańcy Podlasia. (Mat. wł.).

Podolanie lub *Podolaki* — mieszkańcy Podola (Mat. wł.).

Pohorjeny — nazwa mieszkańców z pod góry Pohar na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 88).

Pojduny — przezwisko nadawane w gub. chersońskiej przybyszom małoruskim z północy; nazwa ta pochodzi od pojdy, t. j. długiej świtki. (Ястр., Малор. прозв. 16).

Pokucianie — mieszkańcy Pokucia. (Mat. wł.).

Polanie — nazwa dawnego plemienia słowiańskiego, której używa się na oznaczenie mieszkańców pól wogóle; jest to nazwa pewnej części ludności dawnej Bukowiny. Nazwę Polan spotkać można u ludu Widynowa, koło Śniatyna. (Нестеровский, Бесараб. Русины 7).

Polanyci, Polancy, Poluchy, Polanicy (= mieszkańcy pól). (Mat. wł.).

Poleny — nazwa, którą mieszkańcy wsi Byszek w pow. brzeżańskim określają wszystkich mieszkańców Podola. (Zapis od kol. Michała Iwaszkowa).

Poliszczuky lub *Poleszucy* — nazwa mieszkańców Polesia. (Mat. wł.).

Polszczaky — przezwisko używane w gub. chersońskiej dla Małorusinów. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Poluchy = Poleny.

Połońnicy — nazwa górali, zamieszkujących pewną część Karpat. (Zb. wiad. do antrop. kraj. XIII, 20).

Postolniki — nazwa Rusinów, chodzących w postołach. (Bystroń, Nazwy i przezw., 123).

Postołatii — przezwisko nadawane w gub. chersońskiej Mołdawjanom. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Probyjholowy — przezwisko pewnej wsi w gub. chersońskiej. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Propańhawiky — przezwisko mieszkańców Ustierik na Huculszczyźnie. Nazwa pochodzi od złych dróg, które są w okolicy tej wsi. (Szuch., Huc. I, 89).

Prodajflojery — przezwisko mieszkańców Tiudowa na Huculszczyźnie; pochodzi stąd, że sprzedają oni „flojery“. (Szuch., Huc. I, 89).

Prusaky — przezwisko nadawane mieszkańcom wsi Brustury na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Pryhorodnyky — nazwa mieszkańców wsi Toki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Pundyky — przezwisko mieszczan w Założcach i w Podkamieniu, pow. Zborów. (Mat. wł.).

Pyłypony = Łypowany = Pyłypowany.

Pysarczuky — przezwisko mieszkańców wsi Rekszyn, pow. Brzeżany. (Mat. wł.).

Pżyzyky — przezwisko używane w pow. charkowskim i wałkowskim na oznaczenie hardych i nieokrzęsanych wieśniaków, którzy wzbogacili się w sposób nieprawny, kosztem swoich współrodaków. (Сумцовъ, Культурныя пережив. 38).

Rakojidy — przezwisko mieszkańców wsi Wodniki, pow. Stanisławów. Bardzo często jedzą raki. (Mat. wł.).

Raky — przezwisko mieszkańców wsi Koziwka, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Raskolnicy — nazwa sekty religijnej. (Mat. wł.).

Riczzieny — nazwa mieszkańców wsi Riczka na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Riżkaczi — przezwisko mieszkańców wsi Koniuchy, pow. Brzeżany; pochodzi od skręconych w formę baranich rogów brzegów kapelusza. (Mat. wł.).

Riżnieny — nazwa mieszkańców, pochodząca od nazwy wsi. (Szuch., Huc. I, 89).

Rohaczi — przezwisko używane na Ukrainie na oznaczenie ludzi o krzywych nogach. (Матеріяли до укр.-русь. етнол. XVIII, 209).

Rozbójniki — przezwisko mieszkańców Stojanowa; pochodzi od awanturniczego usposobienia owych mieszkańców. (Mat. wł.).

Roztoczieny — nazwa nadawana mieszkańcom wsi Roztoky na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Rusini — *Rusnaki* — *Rusniaki* — *Rusinaki* — *Rusnacy*. (Mat. wł.).

Ruśka newira — przezwisko używane w gub. chersońskiej na oznaczenie Wielkorusów. (Ястр. Малор. прозв., 16).

Saliwszczany — przezwisko mieszkańców przedmieścia miasta Głodossy. (Ястр., Малор. прозв., 17),

Sekaty — przezwisko nadawane Ukraińcom przez Poleszuków; powstało wskutek częstego używania przez Ukraińców wyrazu „se“. (Bystron, Nazwy i przezw., 108).

Selieny — nazwa używana na Huculszczyźnie na oznaczenie tych, którzy mieszkają w środku wsi. (Szuch., Huc. I, 88 ns.).

Seluky — przezwisko nadawane okolicznym wieśniakom przez mieszkańców Gajów Roztockich. (Mat. wł.).

Seliyszczuky — przezwisko mieszkańców wsi Koziary, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Senyczieny — nazwa mieszkańców z pod góry Senyci na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 88).

Siczowyky — dawni kozacy zaporoscy. (Mat. wł.).

Sidłajpes — przezwisko nadawane Hołowcom na Huculszczyźnie. Powstało wskutek tego, że mają chude konie. (Szuch., Huc. I, 89),

Słowiaki — nazwa mieszkańców rus. w djecezji prjaszowskiej. (Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXVI, 12 i ns.).

Sokolivci — nazwa mieszkańców, która powstała od nazwy wsi. (Szuch., Huc. I, 89).

Sotacy — jest to nazwa Rusinów, żyjących w północn. Węgrzech od źródeł Popradu aż do góry Sopanie w marmarosskim komitacie. (Зап. Найк. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 12 i ns.).

Stari brykulii — przezwisko mieszkańców wsi Chmyliwka, pow. Trembowla. (Mat. wł.).

Starobrjady — nazwa sekty religijnej. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Statni gazdy — nazwa używana na Huculszczyźnie na oznaczenie bogatszych gospodarzy. (Матер. до укр.-рус. етнол. XV).

Stebniency — nazwa mieszkańców powstała od nazwy wsi na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Steciowyky — przezwisko mieszkańców wsi Zosyniec koło Turki-Stryj. (Mat. wł.).

Stobrechy — przezwisko używane na Ukrainie na oznaczenie ludzi wiecznie kłamiących. (Ястр., Малор. прозв., 11).

Suhaky — przezwisko nadawane mieszkańcom Dowhopola na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Susy — przezwisko nadawane Hucułom galicyjskim przez Hucułów bukowińskich. (Szuch., Huc. I, 89).

Sybirjaky — przezwisko nadawane na Ukrainie tym, którzy się wybierają na Sybir, lub tym, którzy stamtąd powrócili. (Ястр., Малор. прозв., 12).

Syhotnyky — przezwisko nadawane mieszkańcom Mszańca w pow. starosamborskim; mówią bowiem oni przeciw ogólnemu zwyczajowi „sehodne“. (Mat. wł.).

Synii łatky — przezwisko Mazurów, nadawane im przez Rusinów w ziemi chełmskiej. (Bystroń, Nazwy i przewz., 116).

Szarana, Szarańcza — przezwisko nadawane Rusinom przez szlachtę zaściankową w Delejowie, pow. Stanisławów. (Bystroń, Nazwy i przewz., 138).

Szkirnyky — przezwisko mieszkańców wsi Toki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Szkrumy — przezwisko nadawane Fereskulcom na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Szlachta — przezwisko mieszkańców wsi Towsteńke, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Szlachetczyna — przezwisko mieszkańców pewnej wsi w gub. chersońskiej. (Ястр., Малор. прозв., 17).

Sztotaki — nazwa Rusnaków najdalej na zachód mieszkających. (Зап. наук. Т-ва ім. Шевч. XXXV—XXXVI, 12 ns.).

Sztundy — przezwisko jednej wsi w gub. chersońskiej, nadane im za ich religijny indyferentyzm. (Ястр., Малор. прозв., 16).

Szuty, Szutyци — przezwisko nadawane na Ukrainie ludziom żartobliwym. (Ястр., Малор. прозв., 11).

Szwaby — przewisko mieszkańców wsi Nowosiłci, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Takożnyky — nazwa pewnej grupy, zamieszkującej część obszaru Batiuków; nazwa powstała wskutek tego, że mieszkańcy używają słowa takoż. (Збірн. філ. Секц., XV, 1 i ns.).

Tamtobiczane — nazwa mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Tiudiwcy — nazwa mieszkańców Tiudowa na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Tomczuky — przewisko mieszkańców wsi Kołodijiwka, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Tucholcy — nazwa górali ruskich w okolicy Tuchli. (Mat. wł.).

Turky — przewisko mieszkańców wsi Torki w pow. sokalskim. (Mat. wł.).

Ukraińcy — na określenie ludności nad Dnieprem, w ostatnich czasach nazwa ogólna.

Ustierczyeny — nazwa mieszkańców wsi Ustieriki na Huculszczyźnie. (Szuch., Huc. I, 89).

Werbotozy — przewisko mieszkańców wsi Ihrowycia, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Werchiwci — nazwa na określenie Huculów, mieszkających po wysokich górach. (Szuch., Huc. I, 88).

Werchowińcy — nazwa na oznaczenie górali ruskich wogóle, występuje specjalnie na Bukowinie, a także jest określeniem mieszkańców północnej części Rusi Podkarpackiej. (Етногр. Збірн. II, 1 i ns.).

Werhuczany — przewisko mieszkańców wsi Iwanków, pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Werniaczane — przewisko mieszkańców wsi Czernichowce, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Wohliwci — przewisko mieszkańców wsi Hoholiw w pow. sokalskim. (Mat. wł.).

Wołochy — przewisko mieszkańców wsi Wołświn w pow. sokalskim. (Mat. wł.).

Wołosi — przewisko nadawane Rusinom bukowińskim przez Pokucian i mieszkańców d. Galicji. (Нестеровский, Бесараб. Русины, 6 ns.).

Wołyniacy — mieszkańcy Wołynia. (Mat. wł.).

Wowky — przewisko mieszkańców pewnego przedmieścia Jelisawetgrada. (Яѡр. Малор. прозв. 16).

Wuszyczi — przezwisko mieszkańców wsi Szelpaki, pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Zabużaki — nazwa mieszkańców prawego brzegu Bugu. (Wisła II, 734, 742).

Zachomyky — przezwisko mieszkańców wsi Szelpaki pow. Zbaraż. (Mat. wł.).

Zadrychwosty — przezwisko mieszkańców Jezupola w pow. stanisławowskim. (Mat. wł.).

Zadzielenie — nazwa górali ruskich, zamieszkujących południowe stoki Karpat. (Bystroń, Nazwy i przew. 101).

Zahreblany — nazwa mieszkańców wsi Biłki pow. Tarnopol. (Mat. wł.).

Zahubypidkowa — przezwisko mieszkańców wsi Berwin-kowa na Huculszczyźnie; powstało ono wskutek tego, że są tam złe drogi (Szuch. Huc. I. 89).

Zakordońcy — nazwa używana w ustach ludu galic. na oznaczenie mieszkańców Ukrainy. (Mat. wł.).

Załukiwczany — przezwisko mieszkańców Halicza (Mat. własne).

Zamieszający — lub *Zamiszányj narid* — nazwa mieszkańców osiadłych nad kolaniem Wisłoki w następujących wsiach: Błyżeńka, Hwozdianka, Korosteńka, Bonariwka, Opatiwka, Petrosza Wola, Wólka Bratkowska, Waniwka i Czornoriky. (Зап. Hayk. T-ба ім. ШЕВЧ. III. 155).

Zanesysokyra — przezwisko mieszkańców Roztok na Huculszczyźnie (kradną siekiery) (Szuch. Huc. I. 89).

Zaporożcy — nazwa dawnych kozaków ukraińskich.

Zariczany — nazwa mieszkańców wsi Rekszyn pow. Brzeżany. (Mat. wł.).

Zariczieny — nazwa Huculów, którzy mają swoje siedziby po drugiej stronie rzeki. (Szuch. Huc. I, 88).

Zarudkowcy — nazwa mieszkańców przedmieścia w Chodorowie. (Mat. wł.).

Zawity — nazwa mieszkańców wsi Michałków pow. Borszczów. (Mat. wł.).

Zawitkaji — nazwa mieszkańców wsi Pyłypcze pow. Borszczów. (Mat. wł.).

Zawodnyky — nazwa mieszkańców wsi Mohylnycia pow. Trembowla. (Mat. wł.).

Żiębiwcy — *Żiębaki* — nazwa mieszkańców urobiona od nazwy wsi na Huculszczyźnie. (Szuch. Huc. I, 89).

Żłodzięje — przezwisko mieszkańców Chołojowa w pow. sokalskim, cieszących się złą sławą. (Mat. wł.).

Zwarycze — nazwa włościan młodiatyńskich w okolicach Peczenizyna, gdzie niegdyś były żupy solne. (Bystroń, Nazwy i przewz. 134).

Żołubaji — przezwisko nadawane mieszkańcom wsi Towsteńke, pow. Skałat. (Mat. wł.).

Żywodery — przezwisko nadawane na Ukrainie ludziom nielitościwym i o szorstkich obyczajach. (Ястр. Малор. прозв. 16).

OBJASNIENIE SKRÓCEŃ:

- Bystroń, Nazwy i przewz. = Prof. J. Bystroń, Nazwy i przezwiska polskich grup plemiennych (odbitka z „Prac i Materiałów Komisji antropologicznej) Kraków 1925.
- Ciszewski, Prace etnol. = S. Ciszewski, Prace etnologiczne, Warszawa 1925.
- Janów, Gwara Moszkowiec = Prof. Dr. Jan Janów, Gwara Moszkowiec i Siwki Naddniestrzańskie, Lwów, 1926.
- Ястр. Малор. прозв. = В. Ястребовъ, Малорускіе прозвища херсонской губерніи, Одесса 1893.
- Матер. до укр. рус. етн = Матеріяли до українсько-руської етнології.
- Mat. wł. = Матеріялы własne.
- Нестеровский = Бессарабские Русины, Варшава 1905.
- Sokalski, Pow. sokalski = Bronisław Sokalski, Powiat sokalski, Lwów, 1893.
- Сумцовъ = Н. О. Сумцовъ: Культурныя переживанія. Київъ 1890.
- Szuch. Huc. = Włodzimierz Szuchiewicz, Huculszczyzna, Kraków (nakł. Muzeum Dzieduszyckich we Lwowie) 1902.
- Запис. наук. Т-а ім. Шевч. = Записки Наукового Товариства імені Шевченка.
- Етногр. збір. = Етнографічний збірник Наукового Товариства імені Шевченка.
- Збір. філ. секц. = Збірник Фільологічної Секції.
- Zb. wiad. do antr. kraj. = Zbiór wiadomości do antropologii krajowej.
- Włodzimierz Marków.*

Betlejka (Szopka).

(Z materiałów Pracowni Etnologicznej Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie).

Spotykałem ją na wsi w kilku miejscach i w Słucku, z czasem coraz rzadziej, gdyż bywała prześladowana. Ale zapamiętałem (z drobnymi lukami) produkcje tylko jednej „be-